

Invertir en Agricultura: Una necessitat que pot ser molt rentable

Baldiri Ros, president de l'INSTITUT AGRÍCOLA

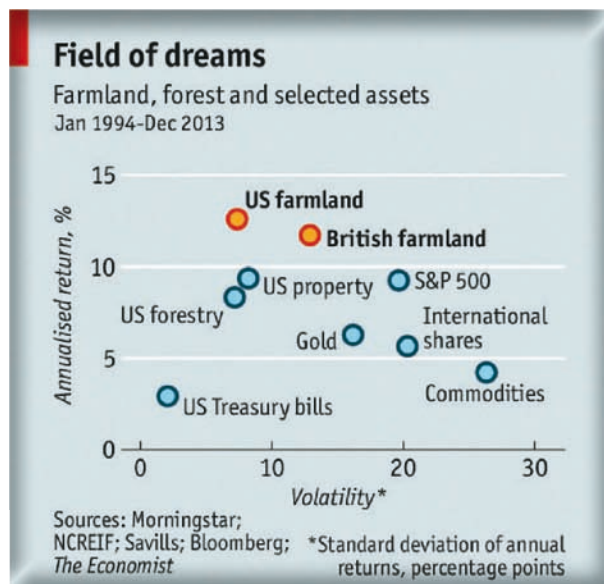
Un dels articles més destacats del darrer número del prestigiós setmanari Britànic *The Economist* feia una advertència sobre la que cal reflexionar: “durant els propers 40 anys el món haurà de produir els aliments produïts durant els últims 10.000.” Al mateix temps, la superfície de terra cultivable i la productivitat de la terra estan sotmeses a fortes pressions a la baixa. Si a aquests elements, hi sumem la força de la demanda de biocombustibles i el imparable creixement en població i renda per càpita dels emergents, ens trobem en un escenari on l'oferta tindrà fortes dificultats per seguir el creixement en la demanda. No cal caure en la trampa malthusiana que any rere any es desmenteix, els sistemes d'incentius són potents i el mercat reacciona. Ara bé, cal no abaixar la guàrdia i crear les condicions necessàries per què l'agricultura en el nou segle pugui continuar donant resposta a la necessitat humana més bàsica de totes: el menjar.

Davant d'un escenari on la demanda de productes alimentaris només pot fer que créixer i on la oferta té unes restriccions imposades per la mateixa natura, resulta de vital importància que en aquest terreny, per el sector agrícola, els sistemes de lliure mercat funcionin de la millor manera possible i perquè això sigui així és important que els diferents governs i estats s'esforcin en garantir i protegir els drets de propietat. Només així, i com ha estat defensant l'Institut Agrícola durant tota la seva història, es genera l'entorn de seguretat jurídica i d'incentius necessaris per emprendre les importantíssimes inversions —moltes d'elles a llarg termini— que el conjunt del sector haurà de fer de manera ineluctable en els proper anys per poder abastir d'aliment una població creixent en número i en renda disponible com dèiem al principi.

Aquests augment en les inversions en el sector agrícola ja és un fet constatable. Als Estats Units, per exemple, on els drets de propietat gaudeixen d'una major protecció, ja estem veiem com el sector agrícola, ja professionalitzat, esta col·laborant amb el món financer per augmentar el volum de les inversions i fer front als importants reptes que tenim al davant. En aquest sentit, comencem a veure com alguns inversors institucionals, com fons de pensions, veuen en les terres de cultiu una bona inversió a llarg termini i comencen a actuar com arrendadors o altres compren terrenys d'escàs valor per després dur a terme importants infraestructures de regadiu per augmentar la productivitat de la terra.

Moltes d'aquestes inversions es duen a terme en països on la tecnologia al sector agrari és encara poc potent com Brasil, Ucraïna o Zàmbia, i els potencials guanys de productivitat són molt importants.

L'article del *The Economist* tancava amb un gràfic que considero de tot l'interès i on es mostra com la inversió en agricultura als Estats Units és un dels actius més atractius i amb un risc (volatilitat en el retorn) relativament més baix. Segons les dades que recull el setmanari anglès, les terres agrícoles als Estats Units, també al Regne Unit, han tingut uns rendiments anuals del 12% en les últimes dues dècades (veure gràfic adjunt). Factor important per aquest fet, és la relativa bona fiscalitat existent al món agrícola Americà (és a dir, un major grau de disponibilitat de la lliure propietat) en relació a altres actius com accions o bons. Només els bons americans i la inversió en terreny forestal han tingut una volatilitat més baixa i, això si, en el cas sobretot dels bons, un retorn molt més baix.

En el gràfic podem veure que el retorn dels actius agraris als Estats Units i al Regne Unit (punt en taronja) han estat els tipus d'actiu que, en conjunt, han tingut un rendiment més alt entre 1994-2013, prop d'un 12% (eix vertical). Al mateix temps, el risc d'aquests actius mesurat per la seva volatilitat és més baix que les accions (representades per l'índex S&P nordamericà) i en nivells similars a la inversió en habitatge o el terreny forestal (eix horitzontal).